Forhistorie

Historie handler om alt som har skjedd i verden. Det vi gjorde i går, er allerede historie i dag. Men i denne boka skal vi gå lenger tilbake enn som så – vi skal gå tusenvis, for ikke å si millioner av år tilbake i tiden og se på mennesker, hendelser, oppfinnelser og mye annet. I en historiebok er det nødvendig å ha med noen årstall, for de hjelper oss å holde oversikten. Det er jo greit å vite sånn omtrent *når* ting skjedde, ikke bare *at* de skjedde.

Noe av det som står i denne boka er helt sant, noe er litt sant, og noe er bare tull. Hva som er hva, finner du nok ut etter hvert. Når du har lest ferdig, kan du antageligvis litt mer historie enn før, men det viktigste med denne boka er å få deg til å le. Folk har alltid likt å le, og det går an å tøyse og tulle med nesten alt. Også med historien.

Det aller mest tøysete i denne boka er vitsene. Vitser er ingen ny oppfinnelse. Den eldste vitseboka som er bevart, ble skrevet i Hellas for 2500 år siden og het *Philogelos*. Det betyr «den som liker å le» eller «latter-elskeren». Det er kanskje litt rart å tenke på at de gamle grekerne og romerne fortalte vitser akkurat som oss (til og med noen av de samme vitsene), men det gjorde de.

Denne boka gir deg ikke hele historien om alt mulig. Da måtte den vært så tykk at den sikkert ville vært synlig fra verdensrommet. I hvert fall ville den vært for stor til å leses på senga. Men jeg håper den gir deg noen smakebiter som viser at historie kan være både spennende og sprøtt.

Hvorfor gjentar historien seg?
Fordi vi ikke hører etter første gang.

Hva snakker historikere om når de treffes?
Om gamle dager.

– Og hva driver du med?
– Jeg er professor i historie.
– Nei, så morsomt. Vær så snill og fortell meg en god historie!

Moren: – Hvorfor får du så dårlig karakter i historie?
Ungen: – Fordi læreren bare snakker om ting som hendte før jeg ble født!

Faren: – Da jeg var på din alder, kunne jeg veldig mye historie!
Ungen: – Ja, men da var det jo ikke så mye av den!

Læreren: – Hvorfor gjorde du det så dårlig på historieprøven i går, Camilla? Tar du aldri opp historieboka?
Camilla: – Nei, jeg har lært at man skal la fortiden ligge, lærer.

Dinosurr

Den planeten vi lever på, kalles jorda eller jordkloden og er noe sånt som 4,54 milliarder år gammel. Det vil si at den er mye eldre enn alle besteforeldrene dine til sammen.

Det tok sin tid før det ble noe liv på jorda, og siden vi må begynne et sted, gjør vi et langt hopp fremover i historien, til perioden fra 230 til 65 millioner år før vår tid. Da levde det noen dyr som

kalles dinosaurer, og som du sikkert har hørt om. Dinosaurene hadde veldig innviklede navn, som Stegosaurus, Brontosaurus, Psittacosaurus, Plateosaurus, Brachiosaurus, Triceratops og Protoceratops. De fleste dinosaurene var veldig store (bortsett fra de som var veldig små). En Brachiosaurus veide like mye som hundre fjerdeklasser!

Dinosaurene fortalte selvfølgelig ikke vitser til hverandre, for dyr kan jo ikke snakke. Og hvis dinosaurene hadde kunnet snakke, ville de sikkert ikke skjønt vitsene fordi de hadde så liten hjerne. En Brontosaurus var for eksempel 20 meter lang og 4 meter høy, men hjernen var bare på størrelse med et eple. Og i et eple er det selvfølgelig ikke plass til mye intelligens. Sannsynligvis hadde ikke dinosaurene humoristisk sans heller. Foreløpig er det i hvert fall ikke funnet noe fossil (beinrester) av en smilende dinosaur.

Dinosaurene brukte det meste av tiden til å spise. Noen var vegetarianere og levde av planter, mens andre var kjøttetere og spiste hverandre. Når de ikke spiste, kranglet og sloss de. Den farligste var Tyrannosaurus rex, som hadde 13 centimeter lange tenner og drepte alt den kom over.

Vi vet ikke helt sikkert hvorfor dinosaurene døde ut. Det kan jo ha vært fordi det var slitsomt å ha så lange og innviklede navn, eller fordi Tyrannosaurene

først spiste alle de andre og deretter hverandre. Forskere mener at det var fordi de fikk en diger stein i hodet – en meteoritt som falt ned fra verdensrommet.

Uansett kan vi bare være glade for at de ikke finnes lenger. For det hadde vel ikke vært noe morsomt å møte en skrubbsulten Tyrannosaurus rex på skoleveien?

Dinosaurbarnet: – Mamma, kommer dinosaurer til himmelen?
Dinosaurmamma: – Nei, vennen min, de kommer på museum.

Hva sa det ene dinosaurfossilet til det andre?
– Jeg har ikke sett deg på mange millioner år.

Hvilke dinosaurer var mest selvopptatt?
Egosaurene.

Hva slags sprengstoff brukte dinosaurene?
Dinomitt.

Hva måtte griser ha for å overleve i dinosaurtiden?
Griseflaks.

Hva er forskjellen mellom en dinosaur og en gris?
En dinosaur gir flere koteletter.

Hvordan vet du at det er en Brontosaurus i huset?
Osten er borte fra musefellene.

Hvordan vet du at det er en Tyrannosaurus rex i huset?
Brontosaurusen er borte.

Hva kalles det når en Tyrannosaurus rex kaster en Brontosaurus på en annen Tyrannosaurus rex?
Matkrig!

Hvordan finner du ut om en dinosaur er planteeter?
Du legger deg på en tallerken og sier «vær så god».

Hvilke dinosaurer var flinkest til å synge?
Sopranosaurene.

Hva er stort og stygt og kolliderer med et fjell?
En dinosaur som leker blindebukk.

Hvilke dinosaurer drev med trolldom?
Tyrannosaurus hex.

Hva får du hvis du krysser en Tyrannosaurus rex og en hanske?
Aner ikke, men du burde ikke stikke hånden i den.

Hvorfor gikk dinosauren over veien?
Det fantes ikke høner på den tiden.

Hva får du hvis du krysser en Tyrannosaurus rex og en papegøye?
Et dyr som kommer med bitende bemerkninger.

Hva kan du kalle en dinosaur med en banan i hvert øre?
Hva som helst. Den hører uansett ikke hva du sier.

En Stegosaurus bestemte seg en dag for å gå en tur. Den gikk over et fjell og bortover en vei gjennom en dal. Ved enden av dalen traff den en annen Stegosaurus. Denne Stegosaurusen hadde også lyst til å gå en tur, og så gikk de sammen over det neste fjellet, og etter at de hadde kommet ned fra det neste fjellet, svømte de over et stort vann. På den andre siden av vannet traff de enda en Stegosaurus. Den hadde også lyst til å gå en tur, og så slo de følge alle tre.

De gikk over enda et fjell, og enda et fjell etter der igjen, og så enda ett. Og så, etter at de hadde kommet ned fra det siste fjellet, vasset de over en bred elv. På den andre siden av denne elva møtte de en Stegosaurus til, og så var de plutselig fire som gikk tur sammen.

Nå gikk de fire Stegosaurene gjennom en skog. Da de kom ut av skogen, traff de enda en Stegosaurus, som satt på en stein og kløddе seg i hodet. Hva sa han da han fikk se de fire andre?

Ingenting. Stegosaurer kunne ikke snakke.